

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 15Csp/31/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4318201679
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mariana Pondelová
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2020:4318201679.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice, sudkyňou Mgr. Marianou Pondelovou, v právnej veci žalobkyne: Y. C., O.. XX.XX.XXXX, H.. F. XXX/XX, XXX XX Z. G., v konaní zastúpená: Občianske združenie Riešime a vyriešime, Kaplnská 1218/19, 925 22 Veľké Úľany, IČO: 52 152 316 proti žalovanej spoločnosti: Friendly Finance Slovakia, s.r.o., IČO: 47 243 368, Tallerova 4, 811 02 Bratislava - Staré Mesto, v konaní zastúpená: JUDr. Daniela Ježová, LL.M., PhD., Javorinská 13, 811 03 Bratislava I, IČO: 42 129 532, o žalobe na určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmlúv a o vydanie bezdôvodného obohatenia,

rozhodol:

I. Zastavuje konanie v časti istiny v sume 67,71 Eur.

II. Vo zvyšku žalobu zamietá.

III. Žalovanej priznáva nárok na náhradu trov konania voči žalobkyňi v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa podanou žalobou, ktorú podala na Okresný súd Levice (ďalej len „okresný súd“, alebo „súd“) dňa 17.04.2018 domáhala určenia, že úvery poskytnuté jej žalovaným na základe zmlúv o pôžičke sú bezúročné a bez poplatkov, ako aj sa domáhala vydania bezdôvodného obohatenia. Takto uplatneným nárokom sa domáhala ochrany svojho práva ako spotrebiteľa.

2. Žalobkyňa v žalobe uviedla, že uzatvorila so žalovaným viaceré zmluvy o pôžičkách, na základe ktorých jej žalobca poskytol plnenie v zmysle zmluvných podmienok, ktoré žalovaná rovnako už uhradila. Zmluvy o pôžičke boli uzatvorené nasledovne:

1/ Úver č. 131230-034832, predĺženie žiadosti č. 140111-136465.

Žiadosť zo dňa 30.12.2013, poskytnutá suma 130,00 Eur, poplatok z pôžičky 32,41 Eur, dátum splatnosti 10.01.2014, dňa 10.01.2014 predĺženie doby splatnosti - zaplatená suma 22,80 Eur, dňa 20.01.2014 uhradená suma 162,41 Eur. Spolu uhradených 185,21 Eur (ďalej len „zmluva č. 1“).

2/ Úver č. 140130-039719, predĺženie žiadosti č. 140215-142078.

Žiadosť zo dňa 30.01.2014, poskytnutá suma 200,00 Eur, poplatok z pôžičky 41,89 Eur, dňa 13.02.2014 predĺženie splatnosti, dňa 10.01.2014 (uvedený dátum je pravdepodobne nesprávny, pretože by to bolo ešte pred uzatvorením zmluvy) zaplatená suma 25,82 Eur, dňa 21.02.2014 uhradená suma 241,89 Eur. Spolu uhradených 267,71 Eur (ďalej len „zmluva č. 2“).

3/ Úver č. 140227-044323.

Žiadosť zo dňa 27.02.2014, dátum splatnosti 26.03.2014, suma pôžičky 250,00 Eur, poplatok z pôžičky v sume 71,45 Eur, dňa 26.03.2014 uhradená suma 321,45 Eur (ďalej len „zmluva č. 3“).

4/ Úver č. 140325-048320.

Žiadosť zo dňa 25.03.2014, poskytnutá suma 350,00 Eur, poplatok z pôžičky 106,06 Eur, dátum splatnosti 25.04.2014, ktorého dňa bola uhradená aj suma 456,06 Eur (ďalej len „zmluva č. 4“).

5/ Úver č. 140428-052729.

Žiadosť zo dňa 28.04.2014, poskytnutá suma 500,00 Eur, poplatok z pôžičky 142,94 Eur, dátum splatnosti dňa 26.05.2014, ktorého dňa bola uhradená suma 642,94 Eur (ďalej len „zmluva č. 5“).

6/ Úver č. 140526-056047.

Žiadosť zo dňa 26.05.2014, poskytnutá suma 550,00 Eur, poplatky v sume 385,89 Eur, dátum splatnosti dňa 26.06.2014, ktorého dňa bola vykonaná aj úhrada v sume 935,89 Eur (ďalej len „zmluva č. 6“).

3. Žalobkyňa má zato, že zmluvy č. 1-6 sú bezúročné a bez poplatkov. V žalobe odkázala na rozhodnutia súdov SR. Keďže plnila žalovanému nad rámec jej poskytnutého plnenia, spolu v sume 829,26 Eur, žalobou sa žalobkyňa domáhala nielen určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy č. 1-6, ale zároveň žiadala aj zaviazanie žalovaného plnením v sume 829,26 Eur a to titulom bezdôvodného obohatenia.

4. Uznesením č. k. 15Csp/31/2018 -35 zo dňa 25.04.2018 súd vyzval žalovanú spoločnosť na vyjadrenie sa k žalobe. Vo vyjadrení doručenom súdu dňa 16.05.2018 žalovaná uviedla, že žalobný nárok neuznáva ani z časti. Zároveň vzniesla aj námietku premlčania. Poukázala na to, že zmluvy obsahujú všetky zákonné náležitosti a preto nemôžu byť bezúročné a bez poplatkov. Pokiaľ sa jedná o poplatky popisované žalobkyňou, jedná sa o poplatky za predĺženie doby splatnosti úveru, ktoré jej boli známe v dobe uzatvárania zmluvy. Žalovaná má zato, že sa nejedná o úžernícke poplatky tak, ako to tvrdí žalobkyňa. Žalobu žiadala zamietnuť a zároveň si uplatnila aj nárok na náhradu trov konania (vyjadrenie na č. I. 38,39).

5. Na výzvu súdu bolo dňa 01.06.2018 doručené súdu vyjadrenie žalobkyne spolu s ktorým žalobu zobrala aj čiastočne späť čo do sumy 67,71 Eur (žalobkyňa uvádza, že sa jedná o zmenu petitu žaloby). Vo vyjadrení uviedla, že námietku premlčania z hľadiska objektívnej 3 ročnej premlčacej doby uznáva len z časti a to konkrétne pôžičky uzatvorenej medzi žalovaným a žalobkyňou zo dňa: 30.12.2013, kde vznikol preplatok vo forme bezdôvodného obohatenia vo výške 67,71 Eur, ktorý si žalobkyňa neuplatňuje. Poplatky považuje za úžernícke a astronomické, v rozpore s dobrými mravmi. RPMN na internetovej stránke je 22710,96 % a v sadzobníku poplatkov je RPMN 33%. Uviedla, že jej nebolo poskytnuté odborné poradenstvo, nebolo jej vysvetlené, že poplatky za pôžičky sú v rozpore s dobrými mravmi. V tom čase nemala ani vedomosť o neprijateľných zmluvných podmienkach, ako ani nemala vedomosť o tom, aké údaje musia obsahovať zmluvy. Uvádzanie nesprávnej výšky RPMN žalobkyňa považuje za zavádzanie spotrebiteľa. Zmluvy obsahujú neprímerané vysoké úroky a sú v rozpore s dobrými mravmi. Pre tzv. civilnoprávnu úžeru je právny úkon absolútne neplatný pre rozpor s dobrými mravmi. Zmluvy sú vopred pripravené v neprospech spotrebiteľa. Žalobkyňa aj v tomto vyjadrení odkázala na rozhodovacia prax súdov SR, ako aj na niektoré zákonné ustanovenia. Vo vyjadrení uviedla, že žiada o zmenu petitu, ktorou sa domáha plnenia vyčísleného v sume 761,55 Eur (teda po odpočítaní 67,71 Eur) s tým, že žalobkyňa zotrvala na určení bezúročnosti a bezpoplatkovosti všetkých úverov. Aj keď žalobkyňa označila svoje vyjadrenie ako návrh na zmenu žalobného petitu, z uvedeného podania je zrejmé, že žalobkyňa obmedzila predmet konania, čo sa týka žiadaného finančného plnenia, keďže žiadala priznať menej, súd preto toto podanie posúdil ako čiastočné späťvzatie žaloby. Celé vyjadrenie na č. I. 44-49.

6. Na vyjadrenie žalobkyne reagovala žalovaná spoločnosť vyjadrením zo dňa 26.06.2018, kde z dôvodu opatrnosti znovu namietala premlčanie všetkých nárokov uplatňovaných žalobkyňou s tým, že zásadná

je objektívna premlčacia lehota, ktorá už uplynula a pre účinok premlčania je toto postačujúce, nakoľko nárok sa stáva premlčaným uplynutím alespoň jednej z týchto lehôt, nech už ide o objektívnu alebo subjektívnu, čo je plne v súlade so zásadou vigilantibus iura scripta sunt. Čo sa týka RPMN tak tieto sú tak určené, ako ich uvádzala žalobkyňa a je postavená na zásade pacta sunt servanda. Poplatky považuje žalovaná za dojednané riadne. Poukázala ďalej na znenie zákona č. 127/2010 Z. z. (správne má byť uvedené č. 129/2010 Z. z.) účinného v čase uzatvárania zmlúv, ktorý neobsahoval v tom čase ustanovenia postihujúce neplatnosť zmluvy o úvere v prípade prekročenia maximálnej RPMN podľa Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. Podľa žalovanej zmluvy obsahujú všetky zákonné náležitosti. RPMN nie je možné posudzovať spolu s dobrými mravmi, keď ukazovateľ je koncipovaný na minimálnej ročnej báze a splatnosti jednotlivých úverov boli vždy v rozmedzí niekoľkých týždňov. Žalovaná uviedla, že naprosto transparentne nepoužíva úrok a úrokovú sadzbu a spotrebiteľovi je tak úplne jasné, že platí len istinu a pevne dohodnutý poplatok. Výška poplatku je podľa žalovanej v súlade s dobrými mravmi a nespôsobuje tak neplatnosť zmluvy o úvere. (vyjadrenie na č. I. 54,55).

7. V ďalšom vyjadrení žalobkyne zo dňa 17.07.2019 uviedla, že v danom prípade uzatvárala zmluvy na diaľku. Žalovaná požadovala za požičanú sumu poplatok za poskytnutie úveru vyjadrený pevnou sumou. Tu odkázala na ustanovenie § 657 a 658 OZ podľa ktorého je pôžička buď bezodplatná alebo odplatná, avšak odplata je možná len vo forme úrokov. V zmluvách sa výslovne uvádza, že úver je bezúročný. Pokiaľ si účastníci nedohodli úroky, a inú formu odplaty zákon pri zmluve o pôžičke neumožňuje, žalobkyňa považuje dohodu o odplate za poskytnutie pôžičky preto za absolútne neplatnú, ako aj za obchádzanie zákona. Opätovne poukázala aj na rozhodovaciu prax súdov SR, ako aj citovala niektoré ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. (vyjadrenie na č. I. 76,77).

8.1. Žalovaná v ďalšom vyjadrení zo dňa 09.08.2019 zaslanom už zo strany svojho právneho zástupcu, potvrdila uzatvorenie zmlúv, poskytnuté plnenie žalovanou, ako aj vykonané úhrady žalobkyňou. Spolu s vyjadrením boli do konania predložené aj predmetné zmluvy. Vo vyjadrení žalovaná rozporovala tú skutočnosť, že by žalobkyňa mala žalovanej spoločnosti uhradiť na poplatkoch za poskytnutie úverov sumu 829,26 Eur, uviedla, že spolu bola uhradená len suma 588,45 Eur. Poukázala na to, že žalovaná neeviduje pri úvere I žiaden poplatok za predĺženie doby splatnosti úveru vo výške 22,80 Eur, ktorý uvádza žalobkyňa, v tomto prípade sa jednalo o poplatok za poskytnutie úveru, pri úvere I žalovaná eviduje ako poplatok za predĺženie doby splatnosti len poplatok vo výške 17,41 Eur. Žalobkyňa má pri úvere I nesprávne uvádzať aj výšku poplatku za poskytnutie úveru v sume 32,41 Eur. Taktiež v prípade úveru VI žalobkyňa má nesprávne uvádzať výšku poplatku za poskytnutie úveru vo výške 385,89 Eur, nakoľko poplatok za poskytnutie úveru bol aj v zmysle predloženej zmluvy vo výške 160,08 Eur. Ďalej uviedla, že pri č. I je nesprávne uvádzaná suma 32,41 EUR ako poplatok za poskytnutie úveru, a k poplatku vo výške 17,41 Eur pripočítala sumu 15 Eur ako zmluvnú pokutu, ktorú uhradila žalovanej dňa 29.01.2014. Rovnako tak v prípade úveru 6 žalobkyňa k poplatku za poskytnutie úveru vo výške 160,08 Eur mala pripočítať aj nasledovné platby a to: zmluvnú pokutu uhradenú dňa 09.11.2016 vo výške 25,60 Eur, úrok z omeškania uhradený dňa 14.12.2016 vo výške 15 Eur, zmluvnú pokutu uhradenú dňa 14.12.2016 vo výške 39,40 Eur, úrok z omeškania uhradený dňa 15.06.2017 vo výške 85 Eur, úrok z omeškania uhradený dňa 15.06.2017 vo výške 7,16 Eur, úrok z omeškania uhradený dňa 14.07.2019 vo výške 37,15 Eur, trovy konania vo výške 16,50 Eur a nesprávne tak uviedla poplatok za poskytnutie úveru vo výške 385,89 Eur. Jednotlivé zmluvné pokuty žalovaná v tomto prípade v podstate chápe ako skutočne vynaložené náklady spojené s vymáhaním splátok úveru, v prípade, ak je klient v omeškaní so splátkami úveru, ktoré je povinný zaplatiť veriteľovi v zmysle predloženej rámcovej zmluvy (čl. IV. ods. 5). Rovnako tak sa klient zaväzuje v zmysle Čl. IV. ods. 4 rámcovej zmluvy uhradiť veriteľovi v prípade omeškania so splátkami úveru aj úrok z omeškania.

8.2. V tejto súvislosti žalovaná poukázala aj na konanie vedené na okresnom súde pod sp. zn.: 15C/259/2015 o zaplatenie 775,08 EUR s prísl., žalobca: Friendly Finance Slovakia s.r.o. a žalovaný: Y. C., kde bol dňa 16.04.2015 vydaný platobný rozkaz, ktorý bol priložený v prílohe a ktorý sa týkal aj vyššie uvádzaných platieb zo strany žalobkyne, ktoré boli vymáhané zo strany exekútora JUDr. Romana Fogtu. Žalovaná vo vyjadrení odkázala na viaceré rozhodnutia súdov SR týkajúce sa právnych záverov vo vzťahu k premlčaniu.

8.3. Tu poukázala aj na to, že samotná žaloba bola doručená súdu dňa 17.04.2018, to znamená, že v zmysle § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka sú premlčané v 2-ročnej subjektívnej premlčacej dobe žalobou vymáhané nároky žalobcu, ktoré vznikli pred dňom 17.04.2016, pričom niektoré žalobou uplatňované nároky sú premlčané aj v prípade aplikácie 3-ročnej objektívnej premlčacej doby, nakoľko vznikli pred dňom 17.04.2015. Žalovaná má však zato, že na tento prípad sa aplikuje 2-ročná subjektívna premlčacia doba. Po dni 17.04.2016 bol zo strany žalobkyne uhradený žalovanej len poplatok za poskytnutie úveru VI vo výške 160,08 Eur. Žalovaná uviedla, že nároky žalobkyne, ktoré

vznikli pred dňom 17.04.2016 sú premlčané v subjektívnej 2- ročnej premlčacej dobe, pričom k začatiu plynutia subjektívnej premlčacej doby došlo v deň nasledujúci po dni zaplattenia toho ktorého poplatku žalobkyňou žalovanej a to z dôvodu, že to bol prvý deň, kedy mohla žalobkyňa svoj nárok uplatniť na súde, pričom mala vedomosť o tom, komu a čo platí. Žalovaná poukázala na to, že predmetné zmluvy sú s dobou kratšou ako je doba určená podľa ustanovenia § 1 ods. 3 písm. l/ zákona č. 129/2010 Z. z. Vzhľadom k tomu, že predmetné zmluvy sú s dobou splatnosti kratšou ako je doba určená podľa ustanovenia § 1 ods. 3 písm. l) zákona č. 129/2010 Z. z. (minimálne 3 mesiace), nejde o spotrebiteľský úver. Ide teda o pôžičku, ktorá nie je spotrebiteľským úverom, ale jedná sa o „iný úver“, avšak čiastočne sa na neho vzťahuje právna úprava zákona č. 129/2010 Z. z. Podľa žalovanej je vzťah medzi stranami sporu vzťahom zo Zmluvy o pôžičke podľa ustanovenia § 657 a nasl. OZ, pričom ide o pôžičku bezúročnú, avšak s poplatkami. Zároveň je tento vzťah upravený aj ako „iný úver“, v súlade s ustanovením § 24 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Žalovaná poukázala na to, že zmluvy boli uzatvorené písomne, boli urobené elektronickými prostriedkami, ktoré umožnili zachytenie obsahu zmlúv a určenie osoby, ktorá právny úkon urobila. Žalobkyňa obdržala od žalovanej jedno jej vyhotovenie na inom trvanlivom médiu, ktoré jej bolo dostupné ako spotrebiteľovi v elektronickej verzii (t.j. na inom trvanlivom nosiči). Zmluvy medzi stranami sporu boli uzatvárané prostriedkami diaľkovej komunikácie. Žalobkyňa sama na stránke žalovaného zažiadala o úver, následne sa musela zaregistrovať, zažiadala o overenie bonity a poskytnutie jednotlivých úverov. Žalovaná so žalobkyňou komunikovala cez ňou uvedenú e-mailovú adresu alebo ňou zriadené konto, ku ktorému sa vedela prihlásiť iba žalobkyňa za pomoci svojho hesla. Poukázala aj na to, že v rámci zmluvnej voľnosti je dovolené, aby si strany aj v občianskoprávnom vzťahu dohodli poplatok za poskytnutie úveru/pôžičky pri zmluvnom type Zmluvy o pôžičke podľa ustanovenia § 657 OZ. V tomto prípade si účastníci nedohodli úrok z úveru, avšak nakoľko spotrebiteľský úver je v zmysle ustanovenia § 1 ods. 3 písm. i) zákona č. 129/2010 Z. z. (Spotrebiteľským úverom nie sú... úver bez úroku a bez ďalších poplatkov) odplätný, dohodli si poplatok za poskytnutie úveru. Žalovaná má zato, že dohodnuté poplatky sú primerané, ktorý názor podporila aj odkazom na rozhodnutia súdov SR. Rovnako považuje za opodstatnené aj ostatné poplatky (a to aj poplatok za poskytnutie úveru), ako aj po predĺžení zmlúv, za zákonný a primeraný. Žalovaná zdôraznila, že zmena zmluvných podmienok bola výlučne na podnet žalobcu a výlučne z dôvodov na jej strane. Žalobkyňa žiadala a iniciovala zmenu zmluvných podmienok a to po splatnosti úveru a v čase, kedy bola s úverom v omeškaní. Skutočnosť, že žalobkyňa podala aktívne žiadosť o zmenu zmluvných podmienok, žalovaná ovplyvniť nevedela. Ďalej odkázala aj na kalkulačku na výpočet poplatku za predĺženie úveru, ktorú nie je možné prehliadnúť a spotrebiteľ si je plne vedomý výšky poplatku za zmenu zmluvných podmienok vykonanú na jeho výslovnú žiadosť. Žalovaná má zato, že nie je naplnený žiaden dôvod, pre ktorý by mala byť zmluva bezúročná a bez poplatkov. Opätovne poukázala na to, že nepožadovala od spotrebiteľa úrok z úveru, ale iba poplatok za poskytnutie úveru, pričom je zrejmé, že z jeho výškou bol spotrebiteľ riadne oboznámený vopred, nakoľko je uvedená v zmluve a ide o jedinú odplatu za poskytnutie finančných prostriedkov, ktoré spotrebiteľ uhradil veriteľovi za to, že od neho získal finančné prostriedky. Aj v danom prípade sa podľa žalovanej jedná o poplatok za poskytnutie úveru, je viditeľný v kalkulačke hneď na úvodnej stránke žalovanej a bez nastavenia kalkulačky nie je možné pokračovať ďalej v žiadosti o úver. Ďalej uviedla, že zákon nesankcionuje neplatnosťou automaticky zmluvy, ktoré neboli individuálne dojednané, ale len tie, ktoré obsahujú neprijateľnú podmienku, pričom v predmetnom prípade boli zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne. Žalovaná odkázala aj na printscreen webovej stránky s opisom postupu jednotlivých krokov pri vyplňaní žiadosti o poskytnutie spotrebiteľského úveru s tým, že podľa žalovanej, žalobkyňa mala možnosť zoznámiť sa tak s rámcovou zmluvou, ako aj zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru a tiež aj s ďalšou dokumentáciou, ktoré potvrdila/podpísala práve zaškrtnutím poľa „Zoznámil/a som sa...“. Žalovaná má zato, že zmluvy obsahovali všetky potrebné, zákonom predpísané náležitosti. Spotrebiteľ mal vedomosť, o aký úver sa jedná, údaje o veriteľovi, spotrebiteľovi, termín konečnej splatnosti úveru, RPMN, celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť atď. Žalovaná ďalej poukázala na to, že žalobkyňa mala v čase používania verzie systému EL1 na svojom profile prístup k zmluve, rámcovej zmluve, dohode o predĺžení lehoty splatnosti úveru, mohla si ich kedykoľvek stiahnuť. Z uvedeného dôvodu sa preto nestotožnila s tvrdením žalobkyne, že sa nevie dostať k zmluvám. Okrem uvedeného mala byť samotná zmluva doručená žalovanej aj e - mailom, čomu má svedčiť e mailová komunikácia. S prihliadnutím na dôvody uvedené vo vyjadrení (celé vyjadrenie sa nachádza v spise na č. l. 147-169) žalovaná žiadala žalobu zamietnuť v celom rozsahu a uplatnila si nárok na náhradu trov konania. Spolu s vyjadrením boli do konania predložené aj Rámcová zmluva, zmluvy č. 1-6, ako aj žiadosti o predĺženie termínu splatnosti (č. l. 170 -188, 196 - 199 a 205-208).

9. Žalobkyňa vo svojom ďalšom vyjadrení doručenom súdu dňa 17.09.2019 poukázala na to, že sa nemôže stotožňovať s rozsudkami, na ktoré poukazuje žalovaná vo svojom vyjadrení. Zopakovala odkaz na právne predpisy od ktorých odvodzuje v žalobe uplatnený nárok ako aj na to, že odplata pri peňažnej pôžičke môže byť dojednaná len vo forme úrokov, pričom v zmluvách č. 1-6 sa uvádza, že úver (správne pôžička) je bezúročný. Účastníci si teda nedohodli úroky a inú formu odplaty zákon neumožňuje. Dohoda o poplatku za poskytnutie pôžičky je preto podľa žalobkyne absolútne neplatná. Rovnako poukázala na rozhodnutia súdov SR. Žalobkyňa žiadala žalobe vyhovieť v zmysle čiastočného späťvzatia žaloby.

10. Dňa 18.12.2019 bolo súdu doručené ďalšie vyjadrenie žalovanej, v ktorom odkazovala na svoje predchádzajúce vyjadrenie zo dňa 09.08.2019, ktorého sa v plnej miere pridržiava. Vyjadrila opäť nesúhlasné stanovisko k nemožnosti dojednaní si poplatku za poskytnutie úveru a to s odkazom na zmluvnú voľnosť. Podľa žalovanej, rozhodnutia súdov SR, na ktoré odkazuje žalobkyňa a ktoré pripojila aj k svojmu vyjadreniu nepreukazujú tvrdenia žalobkyne. Celé vyjadrenie v spise na č. l. 238-240.

11. Okresný súd určil termín pojednávania na dňa 31.07.2020, na ktorom pojednával v neprítomnosti žalobkyne, ktorá svoju neprítomnosť ospravedlnila ako aj vyslovila súhlas s konaním v jej neprítomnosti. Súd konal aj v neprítomnosti zástupcu žalobkyne, ktorej bol termín doručený fikciou doručenia a ktorá sa pojednávania nezúčastnila bez ospravedlnenia. Súd konal aj v neprítomnosti žalovanej spoločnosti, s čím vyslovila súhlas prítomná zástupkyňa žalovanej spoločnosti. Právna zástupkyňa žalovanej sa na pojednávaní pridržiavala vyjadrení z 09.08.2017 a 16.12.2019. Uviedla, že žalobkyňa so žalovaným uzavreli zmluvy o spotrebiteľskom úvere v celkovom počte 6, ktoré doručovali súdu, ku ktorým sa v ich vyjadreniach aj vyjadrovali. Bližšie sa vyjadrila k námietke premlčania s tým, že na tento prípad sa aplikuje 2 ročná subjektívna premlčacia doba. Samotná žaloba bola súdu doručená 17.04.2018, to znamená, že vymáhané nároky žalobkyne sú premlčané v 2 ročnej subjektívnej premlčacej dobe a to tie, ktoré vznikli pred dňom 17.04.2018. Zároveň uviedla, že na nároky, ktoré vznikli pred 17.04.2015, sa aplikuje 3 ročná objektívna premlčacia doba, pričom k začatiu plynutia subjektívnej lehoty došlo dňom nasledujúcim po dni zaplatenia toho ktorého poplatku žalobkyňou žalovanej. Čo sa týka celkového uzatvárania zmlúv, zástupkyňa poukázala na to, že sa nejedná o spotrebiteľský úver, ale o pôžičku, ktorá nie je spotrebiteľským úverom, ale jedná sa o iný úver, na ktorý sa čiastočne vzťahuje úprava zákona č. 129/2010 Z. z. Predmetné zmluvy, ktoré boli uzavreté medzi žalobkyňou a žalovanou, boli uzatvorené prostriedkami diaľkovej komunikácie písomne. Žalobkyňa obdržala od žalovanej ich vyhotovenie na trvanlivom nosiči, ktorý bol žalobkyňi dostupný v elektronickej verzii. Samotné zmluvy boli žalobkyňi doručené aj e-mailom. Žalobkyňa teda mala možnosť si tieto zmluvy sama uložiť na bezpečnom mieste. Okrem zmluvy o spotrebiteľskom úvere jej boli doručené aj prílohy, a to rámcová zmluva, formulár k RPMN, štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, príloha č. 1 k zmluve - cenník za predĺženie splatnosti. Žalobkyňa sama zažiadala o úver na stránke žalovanej, následne sa musela zaregistrovať, zažiadať o overenie bonity, a o poskytnutie úveru. Poukázala na predložený printscreen web stránky žalovanej - www.pozickomat.sk, na ktorom je detailne popísaný postup, ako sa poskytuje pôžička. Jedná sa o 7 krokov, kedy v 6. kroku je uvedená kompletná zmluvná dokumentácia a na to, aby žalobkyňa mohla ďalej pokračovať v žiadosti o poskytnutie úveru, musela zaškrtnúť všetku zmluvnú dokumentáciu s oznámením „oboznámila som sa/zoznámila som sa“. Až následne jej bolo umožnené pokračovať v žiadosti o schválenie pôžičky. Po schválení pôžičky jej bola všetka zmluvná dokumentácia zaslaná prostredníctvom e-mailu s informáciou o schválení pôžičky spolu s platovými informáciami k zaplateniu pôžičky. Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalobkyňa mala možnosť zoznámiť sa so zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru, s rámcovou zmluvou a ďalšou zmluvnou dokumentáciou. K poplatkom a neprijateľným zmluvným podmienkam uviedla, že účastníci si nedohodli úrok z úveru, avšak nakoľko spotrebiteľský úver je v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch odplätný, dohodli si poplatok za poskytnutie úveru. Neexistuje žiadne ustanovenie všeobecne záväzného predpisu, ktoré by zakazovalo účastníkom dohodnúť si ako vedľajšie plnenie pri zmluve o pôžičku poplatok za jej poskytnutie. Žalobkyňa bola s výškou poplatku od začiatku oboznámená vzhľadom na to, že výška poplatku je uvedená v zmluve, a jedná sa o jedinú odplatu za poskytnutie finančných prostriedkov. Poplatok za poskytnutie úveru je viditeľný na kalkulačke, ktorá sa nachádza hneď na úvodnej strane žalovanej, a bez nastavenia kalkulačky nie je možné ďalej pokračovať v žiadosti o úver. Uvedené sa nachádza aj v rámcovej zmluve, s ktorou bola žalobkyňa tiež oboznámená. Čo sa týka poplatku za predĺženie splatnosti jednotlivých zmlúv, k tomu uviedla, že boli výlučne na podnet žalobkyne a výlučne z dôvodu na jej strane. Žalobkyňa o predĺženie splatnosti úveru požiadala v čase, kedy bola so splácaním úveru v omeškaní. Na webovom sídle žalovaného sa nachádza kalkulačka na výpočet poplatku za predĺženie úveru na základe žiadosti klienta. Uvedená kalkulačka je ihneď viditeľná

po vstupe na web stránku a vypadá rovnako ako kalkulačka pri zadávaní žiadosti o úver. Túto kalkulačku nie je možné prehliadnuť a preto žalobkyňa bola od začiatku upovedomená na zmenu o výške poplatku za zmenu zmluvných podmienok. Zároveň o výške poplatku za zmenu zmluvných podmienok bola žalobkyňa informovaná ihneď pri uzatváraní zmluvy o úvere vzhľadom na to, že prílohu č. 1 k zmluve tvorí cenník poplatkov za predĺženie termínu splatnosti. Právna zástupkyňa žalovanej opakovane žiadala o zamietnutie žaloby v celom rozsahu, ako aj si uplatnila nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

12. Na pojednávaní okresný súd vykonal dokazovanie v nasledovnom rozsahu: čl. 1-7 žaloba, čl. 8-9 dohoda o zmene zmluvy z 11.02.2014, čl. 10-11 dohoda o zmene zmluvy z 08.01.2014, čl. 12-13 zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru z 27.02.2014, čl. 14 zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru z 25.03.2014, čl. 15 zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru z 28.04.2014, čl. 16 zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru z 26.05.2014, čl. 17-18 zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru z 30.12.2013, čl. 19-24 história platieb, čl. 25-30 štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, 38-39 vyjadrenie k žalobe z 16.05.2018, čl. 43 vyjadrenie k žalobe ako na čl. 38-39, čl. 44-49 vyjadrenie žalobkyne z 30.05.2018 + návrh na zmenu žalobného petitu (čiastočné späťvzatie), čl. 54-55 vyjadrenie žalovaného z 26.06.2018, čl. 76-77 vyjadrenie žalobcu z 13.07.2019, čl. 93-vyjadrenie žalovaného + prílohy na čl. 94-102, čl. 109 prílohy zaslané zo strany žalovaného na čl. 110-138, čl. 145 vyjadrenie žalovaného doručenie splnomocnenia + vyjadrenie z 09.08.2019 čl. 147-169, čl. 170-178 rámcová zmluva z 30.12.2013, čl. 179-181 zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru z 30.12.2013, čl. 182-183 dohoda o zmene zmluvy z 08.01.2014, čl. 184-186 zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru z 30.1.2014, čl. 187-188 dohoda o zmene zmluvy z 11.02.2014, čl. 195 prílohy zaslané žalovaným, čl. 196-197 zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru z 27.02.2014, čl. 198-199 zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru z 25.03.2014, čl. 205-206 zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru z 28.04.2014, čl. 207-208 zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru z 26.05.2014, čl. 213-216 vyjadrenie žalobkyne z 16.09.2019, čl. 217-234 prílohy k vyjadreniu - rozhodnutia, čl. 237-240 vyjadrenie žalovaného z 16.12.2019, čl. 250 ospravedlnenie neúčasti žalobkyne, súhlas s konaním v jej neprítomnosti.

13. Podľa § 145 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. v znení neskorších predpisov, Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

14. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

15. Podľa § 145 ods. 3 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti pred jej doručením žalovanému, koná súd o zvyšku nároku bez rozhodovania o zastavení konania v tejto časti.

16. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

17. Žalobkyňa zobrala žalobu čiastočne späť čo do sumy 67,71 Eur, v ktorom rozsahu uznala ňou uplatnený nárok za premičaný a na tomto nároku netrvala. Malo sa jednať o poplatky, ktoré zaplatila žalovanej z titulu zmluvy zo dňa 30.12.2013, t. j. zmluvy č. 1. Aj napriek tomu, že v žalobe uviedla pri zmluve č. 1 poplatky v sume 55,21 Eur, došlo zo strany žalobkyne k späťvzatiu žaloby čo do sumy 67,71 Eur, čo predstavuje sumu poplatkov zo zmluvy č. 2 zo dňa 30.01.2014. Odhliadnuc od uvedeného, súd konanie zastavil v rozsahu späťvzatia žaloby prvým výrokom tohto rozhodnutia, keďže sa jedná o rozhodnutie vo veci samej a keďže k späťvzatiu žaloby došlo po tom, ako bola žalovanej už doručená žaloba. V danom prípade došlo k späťvzatiu žaloby pred tým, než začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie, okresný súd preto v súlade s citovanou zákonnou úpravou konanie zastavil bez dotazu na žalovanú. Predmetom žaloby, po uvedenom čiastočnom späťvzátí, zostal nárok na určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmlúv (všetkých 6) spolu s nárokom na plnenie vyčíslené v sume 761,55 Eur titulom bezdôvodného obohatenia.

18. Z vykonaného dokazovania má súd za preukázané, že strany sporu uzatvorili postupne spolu 6 zmlúv so zmluvnými podmienkami tak, ako sú uvedené vyššie a ako vyplývajú z jednotlivých zmlúv nachádzajúcich sa v spise. Na základe zmlúv žalovaná poskytla žalobkyni aj plnenie v zmysle zmluvných podmienok. Uvedené bolo medzi stranami sporu nesporné. Rovnako nebol spor o dátumoch vykonania

úhrad, aj keď tieto sa niekedy v tvrdení strán sporu nezhodovali. Žalovaná však spochybňovala sumu poplatkov za poskytnutie úveru a predĺženie doby splatnosti, ktoré podľa žalovanej mali byť spolu v sume 588,45 Eur a nie ako to uvádza žalobkyňa v sume 829,26 Eur. Rozdiel bol v zmluve č. 6, kde žalobkyňa tvrdila, že uhradila nad rámec poskytnutého plnenia sumu 385,89 Eur, ktorú sumu označila len ako poplatok, pričom žalovaná uviedla, že z v rámci zmluvy č. 6 bol dohodnutý poplatok z pôžičky v sume 160,08 Eur. Tvrdenie žalovanej o poplatku v sume 160,08 Eur vyplýva aj zo samotnej zmluvy č. 6 - v spise na č.l. 207. Z akých ďalších poplatkov mala byť tvorená suma 385,89 Eur, to žalobkyňa nešpecifikovala. Preto podľa žalovanej suma poplatkov za poskytnutie úveru a za predĺženie doby splatnosti, ktoré žalobkyňa aj uhradila, predstavovala len sumu 588,45 Eur (č. 1 - 22,80 Eur + 17,41 Eur, č. 2 - 41,89 Eur + 25,82 Eur, č. 3 - 71,45 Eur, č. 4 - 106,06 Eur, č. 5 - 142,94 Eur a č. 6 - 160,08 Eur.). Teda pri zmluve č. 1 žalovaná uvádza spolu poplatky v sume 40,21 Eur - ktoré poplatky vyplývajú tak zo zmluvy (22,79 Eur - č. l. 179, žalovaná uvádza sumu 22,80 Eur) + z dohody - 17,41 Eur (č. l. 182). Suma 15,00 Eur mala byť podľa žalovanej zmluvnou pokutou a nie poplatkom, tak ako to tvrdí žalobkyňa. Odhliadnuc od uvedeného, keďže sama žalobkyňa považuje v tejto časti nárok za premlčaný, z ktorého dôvodu zobrala žalobu späť v rozsahu 67,71 Eur, pričom poplatky spolu aj zo zmluvnou pokutou predstavujú sumu 55,20 Eur (nie 55,21 Eur), pre účely tohto konania je potom nepodstatné, v akom rozsahu boli z tejto zmluvy uhradené poplatky a v akom prípade aj zmluvná pokuta. Čo sa týka zmluvy č. 6, tu žalobkyňa uviedla ako poplatok sumu 385,89 Eur, ktorý však bližšie nešpecifikovala. Žalovaná túto sumu bližšie rozpisala s tým, že sa má jednať o odplatu v sumu 160,08 Eur a v zvyšnej časti - suma 225,81 Eur sa jedná o poplatky tak, ako sú uvedené v odseku 8. tohto rozsudku, teda sú tvorené aj zmluvnými pokutami, úrokmi z omeškania, úrokmi, ako aj trovami konania vyplývajúcimi z právoplatne priznaného nároku v konaní vedenom okresným súdom pod spisovou značkou 15C/259/2015, v ktorom súd rozhodol o nároku žalobcu platobným rozkazom a zaviazal žalovanú (v tomto konaní žalobkyňa) plnením spolu s v sume 775,08 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,15 % ročne zo sumy 710,08 Eur od 27.06.2014 do zaplatenia, ako aj priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 11.05.2015. Následne súd rozhodol Uznesením č. k. 15C/259/2015 -30 zo dňa 28.05.2015 o podanom odpore tak, že tento odmietol. Týmto rozhodnutím zaviazal žalovanú (v tomto konaní žalobkyňa) aj povinnosťou náhrady trov konania. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 23.06.2015 a vykonateľnosť dňa 29.06.2015. Čo sa týka nároku na plnenie v tomto rozsahu, žalobkyňa tvrdí, že vykonala plnenie v rozsahu 935,89 Eur dňa 26.06.2014, teda tak požičanú sumu 550,00 Eur, ako aj poplatky vyčíslené žalobkyňou v sume 385,89 Eur - č. l. 6. Žalovaná uviedla, že k plneniu došlo iným spôsobom a to istina v sume 550,00 Eur mala byť uhradená dňa 16.02.2017 v sume 58,43 Eur, dňa 15.03.2017 v sume 106,07 Eur, dňa 18.04.2017 v sume 189,61 Eur, dňa 15.05.2017 v sume 117,10 Eur a dňa 15.06.2017 v sume 78,79 Eur. Poplatok v sume 160,08 Eur v nasledovných splátkach - dňa 14.12.2016 platba 83,82 Eur, dňa 18.01.2017 suma 69,49 Eur, dňa 16.02.2017 suma 6,77 Eur. Ďalej podľa žalovanej boli uhrádzané aj poplatky, na ktoré rovnako poukazuje žalovaná spolu v sume 225,81 Eur, ktoré ale nešpecifikovala a to nasledovne: dňa 09.11.2016 zmluvná pokuta v sume 25,60 Eur, dňa 14.12.2016 zmluvná pokuta v sume 15,00 Eur a zmluvná pokuta v sume 39,40 Eur, dňa 15.06.2017 úrok z omeškania v sume 85,00 Eur a úrok z omeškania v sume 7,16 Eur, dňa 14.07.2019 úrok z omeškania v sume 37,15 Eur a trovy konania v sume 16,50 Eur. Uvedené poplatky mali byť podľa žalovanej priznané práve citovaným platobným rozkazom a mali byť vymáhané súdnym exekútorom. Tieto skutočnosti žalobkyňa nerozporovala, vyjadrenie bolo jej splnomocnenému zástupcovi doručené dňa 08.11.2019 (doručenka v spise na č. l. 235). S prihliadnutím na predmet konania, súd v prvom rade skúmal opodstatnenosť nároku na určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy č. 1-6, keďže žalovaná aj po čiastočnom späťvzati žaloby uvádza že takéhoto určenia sa domáha vo vzťahu k „úverom poskytnutým žalovaným“, teda aj vo vzťahu k zmluve č. 1, hoci vo vzťahu k tejto zmluve už netrvala na priznaní jej nároku na bezdôvodné obohatenie.

19. Podľa § 565 zákona č. 40/1964 Zb., Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov a v znení účinnom v čase uzatvorenia zmlúv, (ďalej len „OZ“) ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

20. Podľa § 52 ods. 1 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

21. Podľa § 52 ods. 2 OZ, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech

zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

22. Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

23. Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

24. Podľa § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

25. Podľa § 53 ods. 2 OZ, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

26. Podľa § 53 ods. 3 OZ, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

27. Podľa § 53 ods. 5 OZ, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

28. Podľa § 1 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. v znení neskorších predpisov a v znení účinnom v čase uzavretia zmlúv, o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

29. Podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

30. Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové

sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) odplatu podľa osobitných predpisov,

k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,

z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,

aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

31. Podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia zmluvy č. 1-4, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

Účinného v čase uzatvorenia zmluvy č. 5-6

1) Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),

- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

32. Podľa § 24 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia zmluvy č. 1-4, na iných veriteľov a na zmluvy o úvere alebo pôžičke, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom a ktoré sú poskytované inými veriteľmi spotrebiteľom, sa vzťahujú ustanovenia § 1 ods. 2 druhá veta, § 2, 3 a 4, § 6 až 8, § 9 ods. 1, 2, 9 až 11, § 11, 12, 14, 16, 17, 19, 23 a 25 a tohto paragrafu, účinného v čase uzavretia zmluvy č. 5-6, na iných veriteľov a na zmluvy o úvere alebo pôžičke, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom a ktoré sú poskytované inými veriteľmi spotrebiteľom, sa vzťahujú ustanovenia § 1 ods. 2 druhej vety, § 2, 3, 4, 6, § 7 ods. 1, 2, 15 až 17, § 8, 8a, § 9 ods. 1, ods. 2 písm. a) až z), ods. 9 až 11, § 11, 12, 14, 16, 17, 19, § 20 ods. 2 až 8, § 23 a 25.

33. Podľa § 1 zákona č. 266/2005 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“), účinného v čase uzatvorenia zmlúv, tento zákon upravuje ochranu spotrebiteľa pri finančných službách poskytovaných dodávateľom prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie na základe zmluvy na diaľku a uzavieranie zmluvy na diaľku.

34. Podľa § 2 písm. a), b), c), d), e) zákona o ochrane spotrebiteľa, na účely tohto zákona sa rozumie

- a) zmluvou na diaľku zmluva medzi dodávateľom a spotrebiteľom o poskytnutí finančnej služby výlučne prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie,
- b) finančnou službou služba poskytovaná
 1. poisťovňou, poisťovňou z iného členského štátu, zahraničnou poisťovňou alebo ich pobočkami,
 2. obchodníkom s cennými papiermi, zahraničným obchodníkom s cennými papiermi, pobočkou zahraničného obchodníka s cennými papiermi, 2)
 3. správcovskou spoločnosťou, zahraničnou správcovskou spoločnosťou, pobočkou zahraničnej správcovskej spoločnosti, 3)
 4. bankou, zahraničnou bankou, pobočkou zahraničnej banky, 4)
 5. doplnkovou dôchodkovou spoločnosťou, 5)
 6. inštitúciou elektronických peňazí, zahraničnou inštitúciou elektronických peňazí, pobočkou zahraničnej inštitúcie elektronických peňazí, 6)
 7. veriteľom, ktorý poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania, 7) alebo
 8. inou osobou s obdobným predmetom činnosti, ako majú osoby uvedené v prvom až siedmom bode,
- c) dodávateľom osoba, ktorá je v rámci svojho podnikania zmluvným poskytovateľom finančných služieb prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie na základe zmluvy na diaľku,
- d) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej sa výlučne na osobnú spotrebu poskytujú finančné služby na základe zmluvy na diaľku a ktorá pri jej uzatvorení a plnení nekoná v rámci svojho zamestnania, povolania alebo podnikania,
- e) prostriedkom diaľkovej komunikácie prostriedok, ktorý bez súčasného fyzického kontaktu dodávateľa a spotrebiteľa možno použiť pri poskytovaní finančnej služby na diaľku, najmä elektronická pošta, telefón, fax, adresný list, ponukový katalóg.

35. Východiskom spotrebiteľskej ochrany je postulát, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, s ohľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho, lepšiu znalosť práva a ľahšiu dostupnosť právnych služieb a konečne so zreteľom na možnosť stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Pre takéto vzťahy je charakteristické, že podnet ku zmluvnému jednaniu pochádza spravidla od dodávateľa, pričom spotrebiteľ nie je na zmluvné dojednanie pripravený, pri kontraktácii je využívaný moment prekvapenia a neskúsenosti spotrebiteľa. Spoločným znakom tejto novej kogentnej právnej úpravy je teda snaha cestou práva vyrovnať túto faktickú nerovnosť, a to formou obmedzenia autonómie vôle.

36. Podľa ustanovenia § 3 ods. 2 [<aspi://module='EU'&link='31993L0013%25233'&ucin-kdni='30.12.9999'/>](#) Smernice Rady č. 93/13/EHS [<aspi://module='EU'&link='31993L0013'&ucin-kdni='30.12.9999'/>](#) z 5. apríla 1993, podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s

predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevylučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

37. Podľa ustanovení čl. 3 ods. 3 [<aspi://module='EU'&link='31993L0013%2523%25C8I.3'&ucin-k-dni='30.12.9999'/>](http://aspi://module='EU'&link='31993L0013%2523%25C8I.3'&ucin-k-dni='30.12.9999'/) Smernice Rady č. 93/13/EHS [<aspi://module='EU'&link='31993L0013'&ucin-k-dni='30.12.9999'/>](http://aspi://module='EU'&link='31993L0013'&ucin-k-dni='30.12.9999'/) z 5. apríla 1993, príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé.

38. Podľa ustanovení čl. 5 [<aspi://module='EU'&link='31993L0013%2523%25C8I.5'&ucin-k-dni='30.12.9999'/>](http://aspi://module='EU'&link='31993L0013%2523%25C8I.5'&ucin-k-dni='30.12.9999'/) Smernice Rady č. 93/13/EHS [<aspi://module='EU'&link='31993L0013'&ucin-k-dni='30.12.9999'/>](http://aspi://module='EU'&link='31993L0013'&ucin-k-dni='30.12.9999'/) z 5. apríla 1993, v prípade zmlúv, kde sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované v jednoduchom zrozumiteľnom jazyku. Kde existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má interpretácia priaznivejšia pre spotrebiteľa. Toto pravidlo interpretácie neplatí v súvislosti s postupmi stanovenými v článku 7.

39. Podľa ustanovení čl. 6 ods. 1 [<aspi://module='EU'&link='31993L0013%2523%25C8I.6'&ucin-k-dni='30.12.9999'/>](http://aspi://module='EU'&link='31993L0013%2523%25C8I.6'&ucin-k-dni='30.12.9999'/) Smernice Rady č. 93/13/EHS [<aspi://module='EU'&link='31993L0013'&ucin-k-dni='30.12.9999'/>](http://aspi://module='EU'&link='31993L0013'&ucin-k-dni='30.12.9999'/) z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

40. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb., Obchodného zákonníka [<aspi://module='ASPI'&link='513/1991%20Zb.%2523497'&ucin-k-dni='30.12.9999'/>](http://aspi://module='ASPI'&link='513/1991%20Zb.%2523497'&ucin-k-dni='30.12.9999'/) v znení účinnom v čase uzatvorenia zmlúv o úvere (ďalej len „ObZ“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

41. Podľa § 37 ods. 1 OZ, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

42. Podľa § 39 OZ [<aspi://module='ASPI'&link='40/1964%20Zb.%252339'&ucin-k-dni='30.12.9999'/>](http://aspi://module='ASPI'&link='40/1964%20Zb.%252339'&ucin-k-dni='30.12.9999'/), neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa priech dobrým mravom.

43. Podľa § 137 písm. c) zákona č. 160/2015 Z. z. v znení neskorších predpisov, civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP [<aspi://module='ASPI'&link='160/2015%20Z.z.%2523137'&ucin-k-dni='30.12.9999'/>](http://aspi://module='ASPI'&link='160/2015%20Z.z.%2523137'&ucin-k-dni='30.12.9999'/)“), žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

44. Podľa § 137 písm. d) CSP, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

45. Niet pochybností o tom, že zmluvy č. 1-6 ktoré žalobkyňa uzatvorila so žalovanou, sú v súlade s § 24 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluvami spotrebiteľskými, čo žiadna zo strán ani nepopiera. Právny režim sa spravuje predovšetkým Zákonom o ochrane spotrebiteľa, aplikuje sa Občiansky zákonník všade tam, kde je to pre občana - spotrebiteľa výhodnejšie a zákonom číslo 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Zmluva bola vyhotovená na formulári s obsahom a zmluvnými podmienkami vopred pripravenými, s ktorými sa podľa žalovanej žalobkyňa ale mohla riadne oboznámiť, čomu nasvedčujú jednotlivé kroky pri vypĺňaní žiadosti. S prihliadnutím ale na formulárový charakter zmluvy, táto patrí podľa obsahu nepochybne medzi spotrebiteľské zmluvy. Žalobkyňa sa ako spotrebiteľ domáha súdnej ochrany, keď jej ako slabšej strane zmluvného vzťahu vznikli určité záväzky, v danom

prípade sa domáha tak nároku na určenie, že úverové zmluvy sú bezúročné a bezpoplatkové, ako aj sa domáha zaviazania žalovanú povinnosťou plnenia titulom bezdôvodného obohatenia.

46. Nakoľko sa žalobkyňa domáha určenia, že všetky úvery poskytnuté žalovanou žalobkyni sú bez úrokov a bez poplatkov, súd preskúmal zmluvné podmienky zmluvy č. 1-6, ktorých preskúmanie tvorí podklad pre rozhodnutie o prvom nároku žalobkyne.

47. Čo sa týka zmlúv č. 1-6, vo všetkých prípadoch sa jedná o zmluvu uzatvorenú na diaľku, kde žalobkyňa vypisovala formulár nachádzajúci sa na internetovej stránke. Medzi stranami nebola sporná tá skutočnosť, že k uzatvoreniu zmlúv skutočne aj došlo, na základe čoho žalovaná skutočne poskytla aj plnenie žalobkyni v každom prípade v požadovanej sume. Tieto zmluvy boli zároveň uzatvárané len na veľmi krátku dobu - zmluva č. 1 - na 10 dní, zmluva č. 2 na 14 dní, zmluva č. 3 na dobu jedného mesiaca (bez jedného dňa), zmluva č. 4 na dobu 1 mesiaca, zmluva č. 5 na dobu 28 dní a zmluva č. 6 na dobu jedného mesiaca. Žalobkyňa má zato, že v danom prípade sa jedná o zmluvy bezúročné a bezpoplatkové, pre dôvody, ktoré žalobkyňa uvádzala vo svojich vyjadreniach.

48.1. Súd však podrobil kontrole len zmluvy č. 1 -5, keďže v prípade zmluvy č. 6 sa viedlo už konanie na okresnom súde v ktorom bola žalobkyňa (v tom konaní žalovaná) zviazaná povinnosťou plnenia vrátane poplatkov. Pokiaľ existuje už právoplatné rozhodnutie zaväzujúce žalovanú povinnosťou plnenia v rozsahu vyplývajúcom zo zmluvy č. 6, v tomto konaní nie je možno už túto zmluvu skúmať opätovne. Bolo na žalobkyni (v tom konaní žalovaná), aby sa bránila povinnosti plnenia práve v konaní, v ktorom bola zviazaná povinnosťou plnenia vrátane poplatkov a zmluvných pokút. Aj napriek tomu, že žalobkyňa (v tom konaní žalovaná) podala odpor voči platobnému rozkazu, tento bol odmietnutý, pretože neobsahoval vecné odôvodnenie, žalobkyňa v podanom odpore žiadnym spôsobom nespochybňovala uplatnený nárok, len poukazovala na svoju nepriaznivú finančnú situáciu. Ako vyplýva z tvrdenia žalovanej, žalobkyňa nakoniec vykonala aj úhradu v celom priznanom rozsahu, t. j. aj poplatky v sume 385,89 Eur.

48.2. Čo sa týka zmluvných podmienok spotrebiteľských zmlúv č. 1 - 5 tieto boli podrobené súdnej kontrole za účelom zistenia, či spotrebiteľský úver spĺňa náležitosti uvedené v citovanom ustanovení § 11 ods. 1 písm. b/ zákona o spotrebiteľských úveroch. Súd zistil, že ani jedna zmluva nemá uvedený minimálne údaj v zmysle § 9 ods. 2 písm. c/, teda adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, ako aj absentuje úplne údaj o úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. i), čo žalovaná zdôvodňovala tou skutočnosťou, že v danom prípade sa jedná o zmluvu bezúročnú, kde v rámci zmluvnej voľnosti bola dohodnutá len odplata. S týmto tvrdením žalovanej sa však nemožno stotožňovať a to práve s prihliadnutím na citované ustanovenia, podľa ktorých aj v prípade úverov, ktoré nie sú spotrebiteľskými úvermi, keďže sa musia splatiť v lehote nepresahujúcej 3 mesiace (§1 ods. 3 písm. l/ zákona o spotrebiteľských úveroch), aj tieto zmluvy musia mať zákonom predpísané náležitosti, medzi ktoré okrem iných patrí aj úroková sadzba. Pokiaľ takýto údaj v zmluve absentuje, zákonná sankcia uvedeného je bezúročnosť a bezpoplatkovosť danej zmluvy, čo je aj prípad zmlúv č. 1-5, o ktoré v konaní ide a to práve pre absenciu min. vyššie uvedených dvoch zákonných náležitostí. Tu súd poukazuje na to, že takýto zákonný následok nastáva už aj v prípade čo len jednej chýbajúcej náležitosti. Z uvedeného dôvodu súd ďalšie náležitosti neskúmal, neprerátaval ani RPMN. S poukazom na ustanovenie § 11 ods. 1 písm. b/ je potrebné považovať zmluvy za bezúročné a bezpoplatkov pre absenciu zákonných náležitostí min. v zmysle § 9 ods. 2 písm. c) a i).

49. Aj napriek uvedenému, súd však nemohol vyhovieť žalobe v časti v ktorej sa žalobkyňa domáhala určenia že úvery (zmluvy č. 1-6) sú bezúročné a bezpoplatkov a to z dôvodu nedostatku naliehavého právneho záujmu v zmysle § 137 písm. c/ CSP. S účinnosťou od 01.07.2016 platí nový procesnoprávny predpis - Civilný sporový poriadok, pričom žaloba o určenie, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov je žalobou podľa § 137 písm. c/ CSP, pretože takouto žalobou sa dlžníci domáhajú určenia, že tu právo na zaplatenie úrokov a poplatkov nie je. V danom prípade ide o negatívnu určovaciu žalobu a pre takýto typ žaloby zákon stanovuje procesnú podmienku a to existenciu naliehavého právneho záujmu na určení, že tu právo na zaplatenie úrokov a poplatkov nie je, pričom ten nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného právneho predpisu. V danom prípade takáto možnosť domáhať sa určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru vyplýva zo zákona o spotrebiteľských úveroch zavedená novelou /zákon č. 279/2017 Z. z. účinný od 01.01.2018/, pričom však ide o hmotnoprávny predpis. Pokiaľ všetky zmluvy, teda č. 1-6 boli uzatvorené pred 01.01.2018 a ak z prechodných ustanovení tohto právneho predpisu výslovne nevyplýva, že by sa takýto právny predpis a tým aj možnosť domáhať sa

určenia, že úver je bezúročný a bezpoplatkový, vzťahoval aj na úverové zmluvy, ktoré boli uzavreté pred jeho účinnosťou /pred 1.1.2018/, teda zákonodarca v prechodných ustanoveniach tohto právneho predpisu výslovne nestanovil osobitný právny režim intertemporality, tak podľa názoru súdu platí, že tento právny predpis reguluje právne vzťahy len odo dňa svojej účinnosti dopredu a nie spätne. Z uvedených dôvodov potom žalobkyni nevyplývala z osobitného právneho predpisu možnosť domáhať sa určenia, že úverové zmluvy sú bezúročné a bezpoplatkové s odkazom na citované zákonné ustanovenie a preto bolo potrebné, aby bol preukázaný naliehavý právny záujem na takomto určení, ktorý je základným procesným predpokladom každej tzv. určovacej žaloby. Podľa ustanovenia § 137 písm. c), d) CSP sa pritom zásadne možno domáhať len určenia, či tu právo alebo právny vzťah je alebo nie je, resp. neplatnosti právneho úkonu a to len vtedy, keď je daný právny záujem na požadovanom určení. Takéto určovacie žaloby majú opodstatnenie tam, kde je ešte len stav ohrozenia práva a nie už jeho porušenie, nakoľko určovacia žaloba podľa ustanovenia § 137 písm. c), d) CSP má charakter prostriedku preventívnej ochrany práva a naopak nápravu stavu vzniknutého porušením práva možno zásadne zjednať už len za pomoci žaloby na plnenie § 137 písm. a) CSP. Naliehavý právny záujem nemôže byť však daný tam, kde právna otázka, ktorá má byť v konaní vyriešená, má len povahu otázky predbežnej, či čiastkovej. Z uvedených dôvodov podľa názoru súdu žalobkyňa nepreukázala naliehavý právny záujem na požadovanom určení, o bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmlúv, pretože nebolo preukázané, na čo jej žaloba v tejto časti má slúžiť. Pokiaľ sa žalobkyňa zároveň domáha aj vydania bezdôvodného obohatenia (po čiastočnom späťvzatí len pri zmluvách č. 2-6), práve z dôvodu, že zmluvy je potrebné považovať za bezúročné a bezpoplatkové, určenie, že zmluvy sú bezúročné a bezpoplatkové nemôže žalobkyni akýmkoľvek spôsobom pomôcť a nemôže jej odstrániť ani jej právnu neistotu, pretože žalobkyňa v každom jednom prípade už splatila celú dlžnú sumu spolu aj s poplatkami. Žalobkyňa tak už nemôže byť v neistote, aký je jej dlh, pretože ten už bol celý splnený - v prípade zmluvy č. 6 až na základe exekučného titulu. Tu súd zároveň poukazuje na to, že v rámci žaloby na vydanie bezdôvodného obohatenia musí súd prejudiciálne preskúmať, či je úver bezúročný a bezpoplatkový, čo je ďalším dôvodom nedostatku naliehavého právneho záujmu žalobkyne na danom určení, pretože táto otázka je prejudiciálne riešená v súvislosti s otázkou vydania bezdôvodného obohatenia. Keďže bola podaná aj žaloba na plnenie a zároveň aj žaloba na určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti, pričom v žalobe na plnenie sa rieši prejudiciálna otázka či úver je bezúročný a bezpoplatkový, tak súd v tejto časti žalobu zamietol a to práve pre nedostatok naliehavého právneho záujmu na tomto určení. Pri nároku na určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy č. 1 o to viac, že po čiastočnom späťvzatí žaloby, sa žalobkyňa už nedomáha ani vydania bezdôvodného obohatenia. Pri zmluve č. 6 by takéto určenie nebolo ani možné pre dôvody uvedené v odseku 48.1 rozsudku. Súd preto v tejto časti nárok žalobkyne zamietol.

50. Pokiaľ ide o časť žaloby, ktorou sa žalobkyňa domáhala vydania bezdôvodného obohatenia, ktoré malo spočívať v tom, že zaplatila žalovanej viac ako bola povinná, tak v tejto časti bola zo strany žalovanej vznesená námietka premlčania v celom rozsahu. V ďalších písomných ako aj ústnych vyjadreniach žalovaná špecifikovala vznesenú námietku premlčania tak, že podľa jej názoru sú vymáhané nároky žalobkyne premlčané v 2 ročnej subjektívnej premlčacej dobe a to tie, ktoré vznikli pred dňom 17.04.2018. Žalovaná má zároveň za to, že na nároky, ktoré vznikli pred 17.04.2015 sa aplikuje 3 ročná objektívna premlčacia doba, pričom k začatiu plynutia subjektívnej lehoty došlo dňom nasledujúcim po dni zaplatenia toho ktorého poplatku žalobkyňou žalovanej.

51. Podľa § 451 ods. 1 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

52. Podľa § 451 ods. 1 OZ, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

53. Podľa § 456 OZ, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

54. Ako je uvedené vyššie, v časti nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia bola žalovanou vznesená námietka premlčania. Práve v dôsledku uvedenej námietky zobrala žalobkyňa žalobu čiastočne späť, podľa jej vyjadrenia v časti nároku na poplatky vyplývajúce zo zmluvy č. 1, ktoré vyčíslila v sume 55,21 Eur, k späťvzatí žaloby došlo v sume 67,71 Eur. Ktorých ďalších poplatkov sa späťvzatie žaloby týka, to žalobkyňa už nešpecifikovala. Pri zmluve č. 1 -5 je zrejme, že žalobkyňa vykonala

plnenie vo všetkých prípadoch ešte v roku 2014. Dátumy úhrad uvádzané žalobkyňou a žalovanou sa takmer zhodujú, avšak sú s rozdielom niekoľkých dní, ktorá skutočnosť nemá podstatnejší vplyv pre posudzovaný nárok. Podľa žalobkyne v porovnaní so žalovanou mali byť úhrady vykonané v nasledovné dni: zmluva č. 2 - 11.02.2014 - žalobkyňa/ žalovaná 26.02.2014; zmluva č. 3 - 26.03.2014 - žalobkyňa/ žalovaná - 25.03.2014; zmluva č. 4 - 25.04.2014 - žalobkyňa/ žalovaná - 28.04.2014; zmluva č. 5 - 26.05.2014 - žalobkyňa/ 26.05.2014 - žalovaná.

55. Podľa § 100 ods. 1 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20120301.html>>). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

56. Podľa § 107 ods. 1 OZ, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

57. Podľa § 107 ods. 2 OZ, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

58. Právo sa môže premlčať tak v subjektívnej lehote (§ 107 <[aspi://module='ASPI'&link='40/1964%20Zb.%2523107'&ucin-k-dni='30.12.9999'](https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20120301.html)> ods. 1 Občianskeho zákonníka), ako aj v objektívnej lehote (§ 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka <[aspi://module='ASPI'&link='40/1964%20Zb.%2523107'&ucin-k-dni='30.12.9999'](https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20120301.html)>). Ak sa povinný subjekt premlčania dovoľá, nemožno oprávnenému právo na vydanie získaného bezdôvodného obohatenia priznať, ak márne uplynula aspoň jedna z uvedených lehôt. Pri postupnom pokračujúcom získavaní majetkových hodnôt treba z hľadiska premlčania za samostatné nároky na vydanie bezdôvodného obohatenia považovať nároky, ktoré vznikli zo samostatných oddeliteľných prípadov bezdôvodného obohatenia, aj keď ide o rovnaké subjekty a rovnaké skutkové podstaty zodpovednosti za bezdôvodné obohatenie. Na uplatnenie každého takéhoto nároku začína plynúť premlčacia doba osobitne. Platí však zásada, že subjektívna premlčacia doba nemôže začať plynúť skôr než objektívne premlčacie doby, keďže o tom, že došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia a kto ho získal, sa oprávnený nemôže dozvedieť skôr, než bezdôvodné obohatenie vôbec vzniklo. Preto ani subjektívna lehota nemôže začať plynúť skôr, než vznikne právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorého sa týka. O tom, že došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia a kto ho získal, sa oprávnený dozvie vtedy, keď pozná skutkové okolnosti, z ktorých možno usudzovať nárok na získanie bezdôvodného obohatenia na jeho úkor, a to aspoň v takej výške (objektívne vyčíslenej v peniazoch), že právo na jeho vydanie možno dôvodne uplatniť na súde. Aj v tomto prípade rozhoduje skutočná, a nie predpokladaná znalosť okolností uvedených v ustanovení <[aspi://module='ASPI'&link='40/1964%20Zb.%2523107'&ucin-k-dni='30.12.9999'](https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20120301.html)> 107 ods. 1 OZ. Subjektívna premlčacia doba preto začína plynúť odo dňa, keď sa subjekt dozvedel, že plnil bez právneho dôvodu, a komu plnil. (viď aj rozsudok KS Žilina 6Co/104/2016). Ďalej platí, že subjektívna lehota môže plynúť len v rámci lehoty objektívnej.

59. Z konania je zrejmé, že žalobkyňa pri zmluve č. 2-5 vykonala úhrady ešte v roku 2014 v rozmedzí mesiacov 2/2014 - 4/2014. Ako je uvedené vyššie, strany sporu neuvádzali zhodné dátumy úhrad (až na zmluvu č. 5), avšak na uvedenom nemení nič fakt, že 3 - ročná objektívna lehota uplynula v mesiacoch 2 - 4/2017, teda v prípade uvedených zmlúv viac ako jeden rok pred podaním žaloby. V danom prípade žalobkyňa plnila síce žalobcovi nároky vyplývajúce zo zmlúv č. 2-5 aj spolu s poplatkami vyplývajúcimi zo zmlúv (v prípade zmlúv č. 3-5 sa jedná len o poplatok za pôžičku, v prípade zmluvy č. 2 aj poplatok za predĺženie doby splatnosti), a to aj napriek tomu, že uvedené zmluvy je potrebné považovať za bezúročné a bezpoplatkov. V danom prípade teda došlo k plneniu bez právneho dôvodu. V dôsledku tejto skutočnosti je zrejmé, že žalovaná sa bezdôvodne obohatila. V konaní ale žalovaná vzniesla námietku premlčania.

60. Inštitút premlčania ako aj jeho účel definovala okrem iného aj judikatúra Najvyššieho súdu SR. Podľa rozhodnutia - uznesenia Najvyššieho súdu SR z 31. júla 2009, sp. zn. 1 M Cdo 8/2008 „Účelom právnej úpravy inštitútu premlčania v občianskoprávných vzťahoch je, aby oprávnený subjekt (veriteľ) pod hrozbou sankcie premlčania uplatnil (vykonal) svoje právo v stanovenej premlčacej dobe - teda včas. Účinné vznesenie námietky premlčania práva znamená, že súd oprávnenej osobe nemôže premlčané právo priznať, keďže vznesením námietky premlčania zaniká nárok na autoritatívnu vynútiteľnosť

uplatneného práva. Tento inštitút poskytuje východisko, ako predísť, resp. riešiť situácie, kedy až po dlhej dobe dochádza k uplatneniu majetkového práva zo strany veriteľa a tak sa vnáša do záväzkových právnych vzťahov účastníkov právna neistota, resp. hrozba, že dlžník môže byť vystavený bez zreteľa na čas (bez obmedzenia doby) úspešnej žalobe zo strany veriteľa. V inštitúte premlčania sa premieta pravidlo *vigilantibus iura scripta sunt* (že zákony sú písané pre bdelych, teda pre tých, ktorí o svoje práva dbajú; alebo inak povedané, že právo patrí bdelym). Námieta premlčania predstavuje spravidla efektívny postup - obranu dlžníka proti hrozbe, že až po neúmerne dlhej dobe si veriteľ uplatní svoje právo; na druhej strane možnosť tejto námietky donucuje (vedie) veriteľa k včasnému vykonaniu svojho práva. Pri bezdôvodnom obohatí je upravená osobitná úprava premlčania a to v § 107 Občianskeho zákonníka. Ako je už uvedené, subjektívna premlčacia doba je dvojročná a plynie odo dňa keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Objektívna premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa keď k bezdôvodnému obohateniu došlo. Tak ako už bolo uvedené, právo na vydanie bezdôvodného obohatenia sa premlčí uplynutím niektorej z dôb uvedených v Občianskom zákonníku a to aj v prípade, ak druhá z nich zostane zachovaná. Objektívna premlčacia doba, ktorá je určená nezávisle na subjektívnych dôvodoch dotknutých osôb vždy začína plynúť odo dňa, kedy k bezdôvodnému obohateniu došlo, pričom platí, že subjektívna premlčacia doba sa musí zmestiť do objektívnej premlčacej doby. Ak sa žalovaná pri zmluve č. 2 - 5 obohatila v mesiaci 2 - 4 /2014, kedy prijala úhrady zo zmlúv č. 2-5, objektívna lehota 3 rokov uplynula v mesiaci 2-4/2017, teda pred podaním žaloby. V konaní síce nebolo jednoznačne preukázané, a ani tvrdené, kedy žalovanej začala plynúť subjektívna premlčacia doba v trvaní 2 rokov, avšak je zrejmé, že uplynula najneskôr počas plynutia objektívnej premlčacej doby t. j. najneskôr v 2/ - 4/2017 a to aj v prípade, ak by neuplynulo aj obdobie celých 2 rokov. Z uvedeného dôvodu preto nebolo potrebné ani vykonať dokazovanie za účelom zistenia momentu tzv. „dozvedenia sa“, ktorý dátum je podstatný pre ustálenie dňa, od ktorého začala plynúť žalobkyni subjektívna lehota. Rovnako z dôvodu, že objektívna lehota uplynula rok pred podaním žaloby na súd, nebolo podľa názoru súdu potrebné vykonať ani dokazovanie za účelom zistenia presného dátumu úhrad jednotlivých súm, ktoré zistenie by smerovalo k rovnakému právnomu záveru o premlčaní uplatneného nároku ako takého. Z uvedeného dôvodu preto nárok žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia spočívajúceho v prípade zmluvy č. 2 z nároku na poplatok z pôžičky a poplatku za predĺženie lehoty splatnosti a v prípade zmlúv č. 3-5 len z poplatkov z pôžičky, je potrebné považovať za premlčaný v celom rozsahu, z ktorého dôvodu súd preto žalobu v tejto časti zamietol.

61. Čo sa týka zmluvy č. 6, tu súd prijal iný právny názor a síce, že plnením z tejto zmluvy nedošlo k žiadnemu bezdôvodnému obohateniu na strane žalovanej. Pri tejto zmluve boli tvrdenia strán sporu viac protichodné, ako tomu bolo pri zmluvách uvedených vyššie, avšak ani uvedená skutočnosť nebránila prijatiu uvedeného právneho záveru. Žalobkyňa tvrdila, že vykonala plnenie už dňa 26.06.2014 v rozsahu poplatkov v sume 385,89 Eur. Ak by tomu tak bolo, bolo by potrebné nárok na prípadné bezdôvodné obohatenie považovať rovnako za premlčaný, objektívna lehota by uplynula 6/2017. Samotná žalovaná však tvrdí, že v tomto prípade bolo vykonané plnenie postupnými splátkami a to až v rokoch 2016 - 2017 s tým, že takéto plnenie bolo vykonané už na základe právoplatného exekučného titulu. Pre posúdenie opodstatnenosti nároku vyplývajúceho zo zmluvy č. 6 je práve rozhodnutie vydané v konaní 15C/259/2015 podstatnou okolnosťou, keďže pri nároku uplatneného zo zmluvy č. 6 existuje už exekučný titul, právoplatné rozhodnutie a žalobkyňa vykonala plnenie v rozsahu poplatkov v sume 385,89 Eur práve na základe daného exekučného titulu, ktorým bol priznaný aj nárok na poplatky vyplývajúce zo zmluvy č. 6. Uvedené skutočnosti neboli žalobkyňou žiadnym spôsobom rozporované. Ako už súd konštatoval, voči platobnému rozkazu žalobkyňa (v tom konaní žalovaná) síce podala odpor, avšak v ňom poukazovala len na svoju nepriaznivú finančnú situáciu, z ktorého dôvodu bol podaný odpor odmietnutý. Žalobkyňa v podanom odpore nenamietala žiadnym spôsobom v platobnom rozkaze priznané poplatky. Keďže v prípade zmluvy č. 6 bol nárok z nej už priznaný rozhodnutím súdu, ktoré rozhodnutie nebolo následne zrušené, zmenené, pričom sama žalobkyňa nárok na plnenie aj poplatkov nespochybňovala, súd vo vzťahu k takto vykonanému plneniu vyplývajúcejmu síce zo zmluvy č. 6, avšak priznanému v platobnom rozkaze, prijal záver, že nie sú naplnené zákonné predpoklady vôbec na vznik bezdôvodného obohatenia. V prípade plnenia sumy 385,89 Eur (160,08 Eur + 225,81 Eur), sa jednalo o plnenie z právoplatného rozhodnutia súdu. Ak nemožno hovoriť o vzniku bezdôvodného obohatenia, je potom nepodstatná aj otázka rozpornosti dátumu skutočného plnenia, zas účelom skúmania prípadného premlčania. Súd preto rovnako nevykonával dokazovanie za účelom zistenia skutočného dátumu plnenia vykonaného žalobkyňou zo zmluvy č. 6, pretože v tomto rozsahu sa stalo dokazovanie už nadbytočným. Pokiaľ žalobkyni nevznikol nárok na bezdôvodné obohatenie, bolo nepodstatné zamerať dokazovanie na konkrétny dátum plnenia žalovanej. Skúmanie či už subjektívnej alebo objektívnej premlčacej lehoty

sa v tejto časti uplatneného nároku stalo nepodstatným. Súd preto žalobu zamietol aj v časti nároku na plnenie v sume 385,89 Eur. Rovnako bolo nepodstatné skúmanie z akých poplatkov sa uvedená suma skladala, ktorú skutočnosť žalobkyňa bližšie nekonkretizovala, keďže všetky poplatky boli priznané súdnym rozhodnutím. Žalobkyňa zároveň v tomto smere ani nespochybňovala tvrdenia žalovanej.

62. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

63. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

64. O nároku na trovy konania súd rozhodol v súlade s citovanými ustanoveniami. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala dvoch samostatných nárokov a to určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti, čo predstavuje 50 % uplatneného nároku, v ktorom časti bola žalovaná úspešná v celom rozsahu. V druhej časti uplatneného nároku na plnenie pôvodne vyčíslené v sume 829,26 Eur - čo predstavuje druhých 50 % uplatneného nároku, bola žalovaná úspešná v rozsahu sumy 761,55 Eur, keďže v tomto rozsahu bola žaloba zamietnutá a v rozsahu nároku na sumu 67,71 Eur jej vznikol nárok na náhradu trov konania z dôvodu, že žalobkyňa zavinila zastavenie konania, keďže žalobu v tejto časti zobrala späť po tom, ako bola zo strany žalovanej vznesená námietka premlčania. Z uvedeného dôvodu jej vznikol nárok na náhradu trov konania aj v druhom uplatnenom nároku v celom rozsahu v danom prípade z dvoch rôznych právnych titulov. Žalovanej tak vznikol nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu, z ktorého dôvodu jej preto súd ako úspešnej strane sporu (strane sporu, majúcej aj nárok na náhradu trov konania z dôvodu, že žalobkyňa spôsobila zastavenie konania) priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobkyni v rozsahu 100 %.

65. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej samostatným uznesením, tak ako to vyplýva z výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z. z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z. z.).